

Nr: 2025-134207

Het College van Beroep voor de Examens,  
mr. M.H.E. Mathon, voorzitter, dr. R. Wilders, en S.S. Çatak, leden

**BESLISSING** inzake het beroep van de heer [REDACTED], hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 6 oktober 2025, tegen de beslissing van 25 augustus 2025 van de examencommissie van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica, hierna te noemen “verweerster”, waarin de scriptie voor het vak *Bachelorproject Wiskunde (5122BAW12Y)* van appellant wegens fraude ongeldig is verklaard. Appellant dient het vak in het aankomende academische jaar nogmaals te volgen.

## **I. Ontstaan en loop van het geding**

Bij besluit van 25 augustus 2025, heeft verweerster de bachelorscriptie van appellant voor het vak *Bachelorproject Wiskunde (5122BAW12Y)* (hierna: de scriptie) wegens fraude ongeldig verklaard. Appellant zou namelijk gebruik hebben gemaakt van kunstmatige intelligentie (hierna: AI) bij het schrijven van de scriptie. Appellant dient het vak in het aankomende academische jaar nogmaals te volgen. Tegen dit besluit is het pro-formaberoep van 6 oktober 2025 gericht. Op 21 oktober 2025 heeft appellant de gronden van het beroep ingediend. Bij schrijven van 23 oktober 2025 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit schikkingsgesprek heeft plaatsgevonden op 14 november 2025, maar heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil. Bij schrijven van 25 november 2025 heeft verweerster een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld tijdens de zitting op 4 december 2025, alwaar appellant vergezeld van zijn gemachtigde [REDACTED], is verschenen. Namens verweerster zijn [REDACTED], voorzitter, [REDACTED] lid, en [REDACTED] ambtelijk secretaris, verschenen.

## **II. Motivering**

### Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant kan zich niet verenigen met de beslissing, omdat deze volgens hem niet terecht is. Allereerst stelt appellant dat hem onvoldoende gelegenheid is geboden om zich adequaat te verdedigen tegen de beschuldiging van fraude, nu de aan het besluit ten grondslag liggende stukken niet voorafgaand aan het mondelinge tentamen van 15 juli 2025, noch ten behoeve van de hoorzitting in het kader van het fraudeonderzoek aan hem ter beschikking zijn gesteld. Nu deze mogelijkheid voorts niet is geboden door verweerster, ook niet tijdens of na afloop van de hoorzitting, meent appellant dat hij zich niet inhoudelijk heeft kunnen voorbereiden op de hoorzitting. Appellant heeft slechts een e-mail van de examiner van de fraudemelding ontvangen op 1 juli 2025, waarbij de hyperlinks van de AI-detectietools die gebruikt zouden zijn door de examiner, niet werkten. De door de examiner verzonden e-mail zou dan ook niet als voldoende moeten worden geacht om tot vaststelling van fraude te komen, nu verweerster belast is met het onderzoek en de examiner alleen een rol speelt bij het maken van een melding. Eventuele (aanvullende) onderzoeksresultaten van verweerster zouden daarnaast ter beschikking moeten worden gesteld, hetgeen niet is gebeurd. Gelet op voorgaande is het besluit in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel (artikel 3:2 Awb) tot stand gekomen.

Voorts stelt appellant dat het besluit in strijd is met artikel 3:46 Awb, het motiveringsbeginsel, nu de fraude niet met voldoende mate van zekerheid kan worden vastgesteld. Appellant is van mening dat er onvoldoende bewijs ligt voor de beschuldiging van fraude afgezien van de enkele stelling van verweerster daartoe. Uit niets is gebleken dat appellant zich daadwerkelijk schuldig heeft gemaakt aan fraude. Appellant stelt dat niet is onderbouwd wat de omvang van de fraude is, hoe dat concreet tot stand is gekomen en waaruit dat effectief blijkt.

Hoewel de aangedragen feiten en omstandigheden ter onderbouwing van de fraudevaststelling wellicht aanleiding kunnen geven om te twijfelen aan de totstandkoming van de scriptie, is hier niet buiten redelijke twijfel vast komen te staan dat sprake is van fraude. Appellant licht daarbij toe dat er een onprettig gesprek c.q. mondeling tentamen heeft plaatsgevonden met de examinatoren, voorafgaand de laatste melding, en dat er tijdens dit gesprek ongepaste opmerkingen zijn gemaakt. Appellant stelt zich op het standpunt dat in dat licht geen belastende informatie zou mogen worden verkregen die verweerster aan haar besluit ten grondslag kan leggen, temeer nu hij door de stress en zenuwen niet voldoende kon presteren. Daarbij komt dat het gebrekkige taalgebruik in de scriptie bij uitstek in de beoordeling tot uitdrukking dient te komen. Het enkele feit dat er inconsistentie in het taalgebruik zit, is geen directe aanwijzing dat er buiten redelijke twijfel is gefraudeerd. Daarbij komt dat verweerster zich een andere en zwaardere maatstaf, dan 'buiten redelijke twijfel', heeft aangemeten, nu zij de maatstaf 'onomstotelijk gebruik van AI' heeft gehanteerd bij de vaststelling van de fraude. Appellant meent dat verweerster een andere grondslag voor de fraudevaststelling heeft gegeven, waardoor het College niet de bevoegdheid heeft om te toetsen of de fraude buiten redelijke twijfel is vast komen te staan, maar dat zij uitsluitend kan toetsen of er sprake is van 'onomstotelijk gebruik van AI'. Al met al meent appellant dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven en verzoekt om het beroep gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen. Appellant verzoekt daarnaast verweerster te veroordelen tot vergoeding van de proceskosten en nader te specificeren reiskosten.

#### Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Volgens verweerster is de beslissing waartegen het beroep zich richt op de juiste gronden genomen. Allereerst geeft verweerster aan dat op 22 mei 2025 een eerste fraudemelding is gedaan door de examiner naar aanleiding van de eerste versie van de scriptie. Nu dit nog geen versie is die zou worden beoordeeld, heeft verweerster besloten om de melding nog niet in behandeling te nemen en om een signaal door de examiner aan appellant af te geven dat bij zijn scriptie mogelijk AI is gebruikt en om te melden dat dit niet is toegestaan. Op 1 juli 2025 heeft de examiner, na indiening van de eindversie van de scriptie, opnieuw een melding gedaan en appellant hiervan op de hoogte gesteld. Op 15 juli 2025 werd een mondeling tentamen gehouden om te beoordelen of appellant de inhoud van zijn eigen werk daadwerkelijk beheerst. Uit dit tentamen kwam naar voren dat appellant beperkte inhoudelijke kennis heeft, dat er sprake is van onbekendheid met eigen bronvermelding en dat het taalgebruik inconsistent is. De examinatoren concludeerden dat het vermoeden van AI-gebruik niet werd weggenomen en hebben op 21 juli 2025 eveneens een melding gemaakt, vergezeld met de bevindingen die duiden op het gebruik van AI, bij verweerster. Op 24 juli 2025 heeft appellant hier schriftelijk op gereageerd, waarna op 12 augustus 2025 een hoorzitting heeft plaatsgevonden.

Verweerster meent dat gebruik van AI onomstotelijk vaststaat, terwijl dat gebruik niet was toegestaan. Verweerster baseert haar vermoeden op vier punten, te weten gebrekkige kennis van de behandelde stof, onbekendheid van de door appellant geciteerde bronnen, inconsistent taalgebruik waarbij er in het document zowel sprake is van zeer matig Engels als foutloos academisch Engels en tot slot de bevestiging door AI-detectietools, waarbij naar voren kwam dat de in het foutloos Engels geschreven pagina's met 100% zekerheid met gebruik van AI tot stand waren gekomen. Verweerster geeft aan dat de scriptie van appellant AI-gegenereerde teksten bevat, ondanks dat appellant een eerdere waarschuwing voor het onrechtmatig gebruik van AI heeft gehad.

Verweerster stelt zich op het standpunt dat zij tijdig alle informatie aan appellant heeft verstrekt, gelet op het e-mailbericht van de examiner op 21 juli 2025, en dat hij zich daardoor heeft kunnen voorbereiden op het mondelinge tentamen, de hoorzitting in het kader van de fraudemelding en het schikkingsgesprek. Appellant heeft daarnaast ook een verweerschrift ingediend. Verweerster geeft aan dat de analyse van de AI-detectietool die is aangewend door examiner is gedeeld met appellant, waardoor hij op de hoogte was van de gebruikte methode. De latere analyses door verweerster, na de hoorzitting, bevestigden uitsluitend de reeds bekende conclusies en introduceerden geen nieuwe informatie die appellant niet kende.

Verweerster stelt zich op het standpunt dat zij daarmee heeft voldaan aan het zorgvuldigheidsbeginsel, nu appelland tijdig is geïnformeerd, hij toegang had tot de relevante stukken, hij zowel schriftelijk als mondeling verweer kon voeren en de procedure transparant en objectief heeft plaatsgevonden.

Verweerster stelt zich voorts op het standpunt dat zij aan het motiveringsbeginsel heeft voldaan, nu er een duidelijke weergave is gegeven van het vermoeden van de fraude en waar dit vermoeden op was gebaseerd. Het besluit vermeldt dat appelland bij het mondeling tentamen op 15 juli 2025 blijkt gaf van een gebrekkig begrip van de basisconcepten die hij zelf in zijn scriptie had behandeld. Verder kon appelland onvoldoende de inhoud van zijn eigen scriptie toelichten en was hij niet in staat aan te geven in welke bronnen de door hem geciteerde passages waren terug te vinden. Verweerster erkent dat de examiner aan het einde van het mondelinge tentamen een ongelukkige opmerking heeft gemaakt over de kundigheid van appelland tijdens een eerder tentamen. Deze opmerking is direct in het gesprek gecorrigeerd en heeft geen invloed gehad op de verdere beoordeling. Daarnaast constateerde verweerster dat de scriptie grote inconsistenties in taalgebruik vertoonde. De gebruikte AI-detectietools hebben slechts bevestiging gegeven van wat tijdens het mondelinge tentamen en in de tekst van de scriptie zelf opviel. De combinatie van factoren, beperkt inhoudelijk inzicht, onbekendheid met de eigen bronnen, en sterk wisselend taalniveau en taalgebruik, wordt door verweerster beschouwd als een samenhangende aanwijzing voor het gebruik van generatieve AI. Gelet op voorgaande heeft verweerster een sanctie opgelegd op basis van de Fraude en Plagiaatregeling Studenten UvA (hierna: FRP). Nu AI kan worden gezien als niet toegestaan hulpmiddel waarvan gebruikmaking niet is toegestaan tijdens het tentamen (artikel 1, derde lid van de FRP), meent verweerster dat zij in redelijkheid kon overgaan tot de sanctie zoals deze is neergelegd in artikel 5, tweede lid, van de FRP, te weten ongeldigverklaring en uitsluiting van deelname aan de tentamengelegenheden van het desbetreffende vak. Hoewel er sprake is van een eerder besluit met betrekking tot fraude, heeft verweerster besloten af te zien van een verdere verzwaring van de sanctie, nu de ongeldigverklaring en uitsluiting van de scriptie al enige studievertraging oplevert. Verweerster meent het besluit voldoende te hebben gemotiveerd. Verweerster ziet geen reden om het besluit te herzien. Verweerster verzoekt dan ook om het beroep ongegrond te verklaren en het besluit in stand te laten.

#### Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Artikel 7.12b, tweede lid, WHW bepaalt dat de examencommissie een student die fraudeert het recht kan ontnemen een of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.
3. Artikel 7.12b, derde lid, WHW bepaalt dat de examencommissie regels vaststelt over de uitvoering van de taken en bevoegdheden onder andere met betrekking tot fraude, en de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.
4. Artikel 4.13 van deel A van de Onderwijs- en Examenregeling Bacheloropleidingen van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica 2024-2025 bepaalt het volgende:

*1. Het bepaalde in de Fraude- en Plagiaat Regeling Studenten UvA 2019 en de Regels en Richtlijnen van de examencommissie is van toepassing.*

*2. Bij de detectie van plagiaat in teksten kan gebruik worden gemaakt van elektronische detectieprogramma's. Met het aanleveren van de tekst geeft de student impliciet toestemming tot het opnemen van de tekst in de database van het betreffende detectieprogramma.*

5. Artikel 7 van de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica 2024-2025 (hierna: De Regels en Richtlijnen) bevat, voor zover relevant, de volgende bepalingen:

*1. Het bepaalde in de Fraude- en Plagiaatregeling Studenten UvA 2019 is onverkort van toepassing.  
2. In aanvulling op de regeling genoemd in lid 1, en artikel 4.2.12 van deze regeling, geldt dat de in de Fraude en Plagiaat Regeling Studenten UvA 2019 genoemde sancties maximum sancties zijn.  
3. Indien één of meer tentamenonderdelen of een geheel tentamen naar het oordeel van de examencommissie niet op de voorgeschreven wijze zijn afgelegd dan wel indien het afnemen van een tentamenonderdeel of een tentamen niet op behoorlijke wijze is geschied, verklaart de examencommissie het tentamen of het desbetreffende onderdeel daarvan ongeldig.*

6. De Fraude en Plagiaatregeling Studenten UvA 2019 bevat, voor zover relevant, de volgende bepalingen:

**Artikel 1 Definities**

*1. Onder fraude en plagiaat wordt verstaan het handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt. Plagiaat is een vorm van fraude.*

*(...)*

*3. Onder fraude wordt voorts in ieder geval verstaan:*

- a. tijdens het tentamen in het bezit zijn van hulpmiddelen waarvan de raadpleging niet uitdrukkelijk is toegestaan;*
- b. tijdens het tentamen afkijken of, het binnen of buiten de tentamenruimte uitwisselen van informatie.*

**Artikel 5 Sancties bij fraude en plagiaat**

*1. Nadat fraude of plagiaat is geconstateerd wordt door de examencommissie ten minste een schriftelijke waarschuwing gegeven.*

**Fraude**

*2. Bij gedragingen zoals omschreven in artikel 1, derde lid, onder a en b volgt ongeldig verklaring van het ingeleverde tentamen en uitsluiting van deelname aan de eerstkomende en eventueel tweede tentamengelegenheid van het desbetreffende vak.*

7. Het College is van oordeel dat de procedure voorafgaand de vaststelling van de fraude niet correct is verlopen en daarmee in strijd is gehandeld met het zorgvuldigheidsbeginsel.
8. Het College heeft allereerst vastgesteld dat er, na de melding van de examinerator op 1 juli 2025, een mondeling tentamen is afgenomen. Het bieden van de gelegenheid om mondeling te toetsen acht het College niet onredelijk, nu dit een geschikte wijze moet worden geacht de kennis en kunde van de student te toetsen bij twijfel aan de authenticiteit van het ingeleverde werk. Appellant wist op het moment van afname van dit mondelinge tentamen af van de melding die de examinerator heeft gedaan bij verweerder. Appellant had zich dus in voldoende mate kunnen voorbereiden op het mondelinge tentamen. De handelwijze die de examineratoren hier hebben uitgevoerd kan, gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 27 juli 2023 (ECLI:NL:RVS:2023:2874), gevolgd worden. Voorts is appellant, door middel van het e-mailbericht van de examinerator op 21 juli 2025 op de hoogte gesteld van de bevindingen en stellingname dat er sprake is van fraude. Hoewel hierin concreet is genoemd waarop de verdenking van fraude door ongeoorloofd AI gebruik is gebaseerd, is het College van oordeel dat verweerder appellant onvoldoende in de gelegenheid heeft gesteld zich adequaat te verdedigen tegen de beschuldiging van het gebruik van AI. Het College overweegt daarbij dat verweerder niet heeft betwist dat de link naar het AI-detectieprogramma niet werkt en dat deze ook niet functioneel is gebleken voor het College. De resultaten uit het AI-detectieprogramma zijn dan ook op geen enkel moment inzichtelijk geweest voor appellant. Verweerder heeft het daarnaast nagelaten om de eigen, aanvullende, onderzoeksresultaten van het gebruik van de AI-detectietool aan appellant over te leggen voorafgaand aan de hoor en wederhoor. Dat de latere analyse middels de AI-

detectietool van verweerster geen nieuwe informatie die appellant niet kende introduceerde, doet hier niet aan af. Gelet op voorgaande is het besluit in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, welke is neergelegd in artikel 3:2 van de Awb. Het voorgaande leidt tot gegrondverklaring van het beroep, waardoor het overige geen bespreking meer behoeft.

9. Het College overweegt ten overvloede dat de stelling van appellant dat het College gehouden is te toetsen aan de door verweerster gehanteerde criterium voor de vaststelling van fraude, niet correct is. Het College heeft vastgesteld dat er in de regelgeving geen norm is opgenomen voor de vaststelling van fraude, maar dat op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ECLI:NL:RVS:2023:2963) de norm ‘buiten redelijke twijfel’ wordt gehanteerd. Het College heeft geconstateerd dat verweerster een ander criterium heeft gehanteerd, maar dat laat onverlet dat het College de fraude, voor zover deze is vastgesteld, kan toetsen aan het criterium ‘buiten redelijke twijfel’.
10. Alles overziend is het College van oordeel dat het besluit niet in stand kan blijven en vernietigd dient te worden, nu dit besluit in strijd met het recht is. Het beroep tegen dit besluit is gegrond.
11. Nu het beroep gegrond wordt verklaard, zal het College het verzoek om een proceskostenvergoeding toe wijzen en verweerster veroordelen in de door appellant gemaakte kosten. Deze kosten stelt het College op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op €1.332,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift met een waarde van €666,- en een wegingsfactor 1 en 1 punt voor de aanwezigheid tijdens de zitting met een waarde van €666,- en een wegingsfactor 1). Daarnaast dient verweerster de nader te specificeren reiskosten te vergoeden.

### **III. Beslissing**

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt de beslissing van 25 augustus 2025 en draagt verweerster op om uiterlijk binnen twee weken na dagtekening van deze beslissing een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze beslissing;
3. veroordeelt verweerster tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.332 (zegge: duizend driehonderdtweëndertig euro) en nader te specificeren reiskosten;
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
  - partijen;
  - de decaan van de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica;
  - het College van Bestuur en  
wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 7 januari 2026

A. van der Weerd-Kramer LLB  
secretaris

mr. M.H.E. Mathon  
voorzitter

Tegen deze beslissing kan appellant(e) binnen 6 weken beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag. Voor meer informatie zie [www.raadvanstate.nl/studentenzaken](http://www.raadvanstate.nl/studentenzaken).